



VYŠEHRA DVOJE

PRESS KIT

ZÁKLADNÍ INFO

| | |
|--|---|
| Premiéra | 17. 4. 2025 |
| Originální název | VYŠEHRAD DVJE |
| Produkce | Česká republika, 2025 |
| Formát | 1:2,35. Cinemascope, DCP |
| Jazyková úprava | původní znění |
| Žánr | komedie |
| Stopáž | 110 min. |
| Přístupnost | do 15 let nevhodné |
| Trailer | https://youtu.be/cu_D4E_liuY |
| web | https://www.bioscop.cz/filmy/vysehrad2 |
| Materiály ke stažení pod složkou filmu | https://mega.nz/folder/typF0Y6B#fHAXwk_x2mafXORza05iZQ |

SYNOPSIS

Zní to možná neuvěřitelně, ale Lavi v pokračování Vyšehradu znovu dostává šanci. A tentokrát dokonce v podobě zahraničního angažmá! Už jeho let do Anglie ale skončí fiaskem a jak se dá předpokládat, jeho jazyková výbava mu nepřinese mnoho úspěchů ani v novém působišti. Tentokrát ho však průšvihy nepřivedou do FC Slavoj Vyšehrad, ale „spadne“ až do vesnického FK Smrkov. A tady ho čeká spousta překvapení včetně toho nejdůležitějšího, které odhalí díky náhodnému čůrání u pangejtu...

TVŮRCI

| | |
|-----------|----------------------------|
| Scénář | Tomáš Vávra |
| Režie | Martin Kopp, Jakub Štáfek |
| Producent | Ctibor Pouba, Jakub Štáfek |
| Kamera | Jan J. Filip |
| Architekt | Martin Rálek |
| Kostýmy | Kateřina Konečná |
| Masky | Stáňa Kolářová |
| Zvuk | Jan Paul |
| Střih | Tomáš Klímek |
| Hudba | David Solař |



OBSAZENÍ

Jakub Štáfek, Šárka Krausová, Jakub Prachař, Lukáš Vaculík, Ondřej Pavelka, Miroslav Hanuš, Jaroslav Plesl, Jiří Ployhar, Jakub Jenčík, Jana Kolesárová, Luisa Bábková, David Novotný, Věra Hlaváčková, Ivana Chýlková, David Prachař, Václav Svoboda, Patrik Kutil, Erik Kutil, Tomáš Havlínek, Václav Marhold, Marek Salvet, Jakub Děkan, Václav Neužil, Adam Ernest, David Vobořil, Filip Březina, Marco Škop, Jan Komínek, Jakub Štefek, Jiří Konvalinka, Gabriela Heclová, Anita Krausová, Alžběta Ferencová, Sára Lutovská, Lumíra Přichystalová, Jiří Štrébl, Jan Révai, Stanislava Jachnická, Milan Šteindler, David Vávra, Jakub Uličník, Petr Švancara, Jan Kolařík, Simona Peková, Petr Vaněk, Zuzana Stavná, Jan Jankovský, Tomáš Dastlík, Jaromír Bosák, Jan Koller, Pavel Nedvěd, Patrik Berger, Vladimír Šmicer, Tomáš Ujfaluši, Marek Jankulovski, Radko Gudas a mnoho dalších.



JAKUB ŠTÁFEK / Lavi, režisér, producent

Kdy jste se rozhodli natočit pokračování Vyšehradu?

Rozhodnutí přišlo velice záhy po premiéře prvního Vyšehradu a bylo spojené s jeho úspěchem. Ta látka nás baví, baví nás celý vesmír Laviho, a tak jsme si řekli, že lidem musíme dopřát daleko lepší pokračování. A myslím si, že se to povedlo.

Máte raději dvojky, nebo jedničky?

Mám obecně raději dvojky a trojky než jedničky, nejen u filmů. Co se týká pokračování filmů, tak jsou dokonce i výjimky, kdy dvojky jsou lepší než jedničky. A myslím, že my jsme to splnili taktéž.

Jaký je rozdíl mezi jedničkou a dvojkou Vyšehradu?

Největší rozdíl je v tom, že jednička je fakt komorní záležitost. Je to hodně utažené, uzavřené. Jednička je jako imploze ponorky pod vodou, která se tím tlakem rozmačká. Dvojka je exploze na povrchu, která



vybouchne a dostane všechny dílky do světa. Je to světové nejenom tím, že jsme natáčeli v zahraničí, ať už v Anglii, v Argentině, nebo na Slovensku, ale taky počtem herců, nových charakterů, ten cast je opravdu velký. Prostředí je oproti jedničce o dost víc a neopakují se. Bylo těžké vůbec postavit plán natáčení. Za dvojkou si stojíme a troufám si říct, že jsme ten případ, kdy pokračování je lepší než předchozí film.

Nemáte obavy, že některé věci divák nepřijme?

Myslím, že je to natolik sofistikované a propracované, že divák, který na film půjde, musí na tu hru přistoupit. A když na to nepřistoupí, tak to stejně neovlivníme a holt si budeme říkat, že ten film není pro něj. My se i mimo film prezentujeme tak, že společnosti musí být jasné, že věci ve filmu nejsou naše názory. Rozhodně to není naše vidění světa, ale čistě totální nadsázka, humor a věci, které nás baví v dnešní méně korektní době. My si je děláme tak, jak je chceme mít. Jak cítíme, že můžou fungovat. A bud' s sebou stáhneme další lidi, kteří to mají podobně, nebo tam bude někdo, kdo se bude ozývat, kdo bude

prskat. Což nám paradoxně ještě ve finále může pomoci. Co se týká hejtů, za ta léta jsme zvyklí na leccos, asi nic nás jen tak nevyvede z míry.

Jaký je váš vztah k Lavimu?

Náš vztah se po natáčení dostal do takové fáze, že ho nemám moc rád. Chtěl bych, aby si na chvíli odpočinul a já nabral trochu síly a měl ho zase rád. Natáčení mě hodně vyčerpalo jak po mentální, tak hlavně po fyzické stránce. Navíc poprvé jsem měl nějaké zdravotní problémy s kůží, tetováním a reakcemi. Moje tělo už reaguje tak, že když ví, že bude focení nebo natáčení a bude tam kérka, tak se osype několik dní dopředu. Takže se těším, až doděláme poslední věci, co spolu máme. No a pak doufám, že si od něj zase na chvíli odpočinu. A pak se na něj budu těšit třeba v pokračování.

Bude Vyšehrad trojka?

Nemám v hlavě, že bychom to nerealizovali. Původní plán byl natočit dvojkou s trojkou dohromady. Teď máme Vyšehrad Dvje a já vím, že nejen na poli scénáře je dvojkou lepší než jednička. A že trojka je

ještě lepší než dvojkou, takže bychom ji pochopitelně chtěli dělat. Zpětně vím, že kdybychom točili dva filmy najednou, tak bychom se z toho zbláznili. Všechno se děje z nějakého důvodu a tak, jak má. Takže když to bude dávat smysl, tak si troufnu říct, že do tří let máme trojku.

Je pro vás správná producentská dvojka Jakub Štáfek a Ctibor Pouba?

Dalo by se říct, že se Ctiborem je to manželství. Nemohl jsem si přát lepšího partáka pro veškeré věci, které společně tvoříme. Obecně si zakládáme na tom, že chceme pracovat s lidmi, které máme rádi. Chceme pracovat s kamarády a to se nám plní. Plníme si takový dětský sen, jsem nadmíru spokojen.

Režisérskou dvojkou tvoříte zase s režisérem Martinem Koppem...

S Martinem Koppem se nesnášíme, vlastně se vůbec nemáme rádi. Nemůžeme si přijít na chuť. To, že spolu trávíme čas a naše rodiny jezdí společně na dovolené, to je vlastně jenom taková náhoda. Žádné plánování. Dalo by se říct, že je to taková z nouze ctnost, protože



víme, že Martin má nějaké kvality, ale bohužel si s ním po té osobní stránce nerozumíme. To je vlastně jediné, co mě trochu mrzí. Ne, kecám! Mám ho rád. :-)

Byly nějaké momenty, kdy jste nechtěli ani jeden slevit ze svého názoru?

Myslím, že ne. Obecně jsem ale já ten, kdo víc slevuje z věcí, když dochází k nějakému konfliktu, když máme trochu odlišný názor. Na Martina hodně dám, takže spíš já říkám O. K., pojďme to udělat podle tebe, věřím ti. My se na všem vždycky domluvíme, když nějaká taková situace nastane. Vezmeme si čas a řekneme si, jaké to má pro a proti. Ego jde úplně stranou, a to je asi to nejdůležitější. Myslím ale, že jsme výjimka oproti jiným režisérským dvojicím u nás.

Nechávali jste hercům někdy volnou ruku v improvizaci?

Improvizace je u nás vítána, naopak spoustu fórů jsme s herci vymysleli na místě, spousta věcí, které uvidíte ve filmu, vznikla na place a v původním scénáři vůbec nebyla. Improvizace ale může fungovat jenom v momentě, kdy má herec nastudovaný text

detailně a je si jistý v kramflecích. Potom může improvizovat. To je základ. Nám se na place nestalo, že by někdo byl nepřipravený. Bylo vidět, že ty lidi to fakt baví a je pro ně důležité odvést nejlepší výkon.

Byly s nějakými scénami problémy?

Naopak! Když jsme třeba přišli za Mirkem Hanušem s tím, že bychom tam rádi dostali prvoplánový fór, byl tomu vyloženě otevřený. Báli jsme se u montáže fotografií bafuňářů, kteří jsou naklonění Tatkoví a hrají je Milan Štáindler s Davidem Vávrou. Překvapivě všechny strany s tím byly úplně v pohodě. Nebo scéna s bábou Kozlerovou, kterou hraje držitelka Českého lva Simona Peková. Byla otevřená tomu, že je to epizodní role, která tam má svoji důležitou úlohu, ale je peprná, trošku fekální. A ona k tomu přistoupila se ctí a sama říkala, jak si to představuje.

Kdo z herců vás nejvíc překvapil?

Myslím, že budu mluvit úplně za všechny, když řeknu, že naše největší výhra je v roli nového trenéra Šebka Lukáš Vaculík. To sedlo jak prdel na hrnec. Kromě toho, že jsme si začali rozumět po osobní stránce,

Lukáš taky přistoupil na tu naši hru a troufnu si říct, že i pro něj to bylo zpestření v rámci jeho repertoáru. Myslím, že takhle ztřeštěné komedie moc netočí, ale moc ho to bavilo a byl nadšený.

S jeho neteří Šárkou Krausovou Vaculíkovou jako Lucinkou to byla už stará písnička?

Šárka byla naopak velké překvapení! V „jedničce“ neměla tolik prostoru, tady ho má o dost víc a ona k tomu přistoupila naprosto profesionálně. Když jsme točili v Teplicích a všichni to brali jako školu v přírodě, tak ona si šla po večeři na pokoj číst text, aby ráno brzy vstávala, byla plná energie a dala do toho maximum. Šárka je za mě taky velká výhra. Baví mě to spojení s jejím strejdou Lukášem, že se nám poprvé podařilo, aby byli oba spolu na jednom plátně. Šárka bude velkým překvapením pro všechny, tu roli pravé blondýny posunula ještě o dost dál.

Jak se herecky posunul Jakub Jenčík v roli Laviho syna Richarda?

Kubík Jenčík nám trochu vyrostl i po mentální stránce, což je samozřejmě fajn. A nějak jsme si

s tím poradili i v příběhu, i když to přímo navazuje na Fyln. Je na něm trochu vidět, že už má lehké manýry ostříleného mazáka. Za tu dobu, co jsme se neviděli, toho natočil relativně dost. A pro mě je vtipné sledovat někoho, koho jsme našli, objevili, kdo byl ještě nepolíbený prací, že se dostal do fáze, kdy si je víc vědom věcí okolo. Ale odvedl skvělou práci a ve filmu je zase skvělý.

Opět se objeví i Laviho agent Jarda alias Jakub Prachař...

Kuba už od seriálu pochopil, o co jde, jede si pořád to svoje a jede si to dobře. Má tam víc prostoru, a i když se jeho cesty s Lavim trochu rozejdou, pořád si myslím, že je to buddy movie o přátelství dvou kluků, kteří spolu začínali a kteří spolu i jednoho dne v tom fotbale skončí. Znovu se objeví i rodiče Jardy, i když zrovna Ivana Chýlková je příklad toho, že když si do textu přidáváte svoje věci, můžete z toho vylézt lehce rasisticky. :-)) Musím to takhle říct, abychom měli alibi, že ve scénáři to nebylo. Ale vyšlo to úplně fantasticky, mám Davida Prachaře a Ivanu rád.

Objeví se ale také nové postavy!

Ano, u spousty herců jsme šli najisto, protože jsme znali jejich předešlou práci, znali jsme se osobně a chtěli jsme, aby byli účastníky tohoto zájezdu. Celá banda si sedla a zapadlo to do sebe úplně fenomenálně. I když občas to byl oříšek. Sehnat někoho, kdo zapadne humorem, zároveň umí hrát fotbal a je svým způsobem ksicht... Chtěli jsme vytvořit koláž známých ksichtů, u kterých jsme doufali, že budou naši noví kamarádi. Třeba Adam Ernest, když poslal self tape toho, jak pracuje s míčem, tak jsme museli přimhouřit oči a říct si, ten kluk nás sakra baví svým humorem. Co se týká fotbalu, tak je úplně nulový, takže jsme to museli vyvážit někým, kdo zase uměl hrát dobře fotbal, a dohromady to utvořilo super partu. Tomáš Havlínek nám nakecal, že hraje fotbal, ale neuměl do toho kopnout. A Kuba Děkan byl jako zpěvák zase odvařený z toho, jak natáčení probíhá. Myslím si, že když se zeptáte kluků, jak si to užili, tak vám všichni řeknou, že to je skvělá banda kámošů, co se v tuhle chvíli vídá i mimo plac.

V menších rolích se objeví i spousta velkých hereckých jmen, neměli s tím ti herci problém?

To je velká výhoda známých herců. Když jim vysvětlíte, o co vám jde, tak na tu hru přistoupí. Je jim jasné, že budou hrát druhé housle, ale budou je hrát nejlíp, jak dovedou. To je přesně případ Vaška Neužila, který byl fantastický. Myslím, že to pro něj bylo za odměnu.

Výraznou dějovou linku má i nová postava Jirky Dóny v podání Marco Škopa...

My jsme Marca našli na castingu, stejně jako to bylo u Kuby Jenčíka. Objevili jsme hvězdičku a samotného mě zajímá, kde Marco bude za pár let, jestli se toho bude držet. Má velkou výhodu v tom, že je profesionální fotbalista. Byl s námi na stejné notě. Chápal náš pohled, že nejsme rasisti a nechceme dělat prvoplánový humor jen proto, aby byl, ale že to máme víc propracované. Pochopil naši ideu. Hodně si s námi užil, byla to pro něj první zkušenost a pochopil, co to obnáší. Je hodně pokorný, má cit,

musí se mu na place jen pomoci, většinou s intonací. Chtěli jsme po něm romský akcent, který nemá, je to pražský kluk. Lidi, kteří s natáčením nemají zkušenosti, si myslí, jak máme snadný život, ale pak zjistí, co je to za řeholi.

Jak těžké bylo dostat na natáčení známé fotbalisty a další lidi ze sportovního prostředí?

V roce, kdy my jsme natáčeli, bylo úplně vše, co mohlo být. Mistrovství světa v hokeji, fotbalové Euro, olympiáda... Všichni něco měli, ale i tak se nám povedlo angažovat třeba Pavla Nedvěda, který se u nás objevil poprvé. Tomáše Ujfalušiho, Radka Gudase nebo Honzu Kollera už diváci viděli ve Fylmu, Marek Jankulovski, vítěz Ligy mistrů, je třešnička na dortu. Myslím, že to lidi bude bavit. Zjistili jsme, že přesah do reality je fajn, ale na těch známých fotbalistech to v tuhle chvíli už vůbec nestojí. Vytvořili jsme si brand Vyšehrad Universe – chcete koukat na Laviho a la Ace Ventura, který dělá jednu vylomeninu za druhou? A jestli mu u toho sekunduje tenhle nebo

támhleten, je víceméně jedno. Ale i tak tam jsou a můžete se na ně přijít podívat.

Jste připravený na další kus života s Lavim?

Na jednu stranu se toho děším, ale zároveň se těším, protože mám rád zpětnou vazbu od lidí. Není nic lepšího, než pustit film, být v sále a slyšet, jak každý z nich reaguje na trochu něco jiného. Ta zpětná vazba je v tomhle skvělá. Zároveň to má ale úskalí v tom, že jsem veřejný produkt, na který si všichni můžou v nějakém období sáhnout a mají pocit, že si s tím můžou dělat, co chtějí. To samozřejmě úplně příjemné není. Víím, že to období pomine a bude nějakou dobu klid, než to zase rozjedeme. Mohli bychom lidi zásobovat Vyšehradem neustále, protože témat je nevyčerpatelná studna. Zároveň ale v momentě, kdy to budete dělat pořád, tak se lidi přehltí. Už to nebude mít ten efekt těšení se na něco a toho vyhladovění, než se konečně zakousnete. Teď se nasýtí a budou chvíli muset trávit, než zase budou mít hlad.

CTIBOR POUBA / producent

Jaký bude Vyšehrad Dvje?

Vyšehrad bude tentokrát větší, lepší, zábavnější, nekorektnější, štvavnatější, plný ohromného množství nových postav, ale zároveň všeho, co máte na Vyšehradu rádi. Je to to, na co jsme zvyklí, ale je tam toho mnohem víc.

Jaký bude rozdíl mezi jedničkou a dvojkou?

Dali jsme si opravdu hodně záležet na tom, aby dvojka byla ještě větší a lepší. Aby to, co člověk uvidí na plátně, bylo opravdu velké a daleko výš. Šli jsme do toho s takovou vervou proto, že Vyšehrad je něco, co v naší hyperkorektní společnosti chybí. Vyšehrad je lék do dnešní doby.

Může se někoho Vyšehrad dotknout?

Vyšehrad se může dotknout asi každého. Těch témat, kterých se dotýkáme, je tam hrozně moc. My se záměrně nevyhýbáme kontroverzi. Diváci se mají na co těšit.

Která scéna vás osobně nejvíc baví?

Miluju Smrkov bitches, to jsou prostě naše holky, které máme ze Smrkova, a to, co tam předvádějí, je za mě top. Já osobně mám ve Vyšehradu prostě rád tu ženskou linku.



MARTIN KOPP / režisér

Co pro vás znamená Vyšehrad?

Velkou část mého života znamenalo tohle slovo v podstatě hrad, Horymíra a Šemíka. Od jisté chvíle je to pro mě fotbalové hřiště, Lavi a Jarda. Měla by tam být nějaká paralela, možná ten Horymír, honimír Lavi... Tam bych viděl asi nějakou podobnost.

Jaká bude dvojka?

Výpravnější. My jsme si říkali, že když půjdeme do dvojky, musíme přijít s něčím novým. Obecně větší rozmáchnutí se nabízelo. Minimálně vizuálně je to zajímavější. Tím jsem si jistý. Všechno se povedlo perfektně. Co se týká příběhu, tak myslím, že je to tak, jak jsme si to představovali v hlavě, že všechno zafungovalo tak, jak mělo.

Která scéna vás nejvíc bavila?

Paradoxně scéna, která je velmi citlivá. V podstatě dialog dvou lidí. Laviho a jeho nového trenéra. To



je scéna, která se odehrává v obýváku, je tam takové okénko do minulosti, které jestli se povedlo, tak to bude takový vrchol filmu. I když máte biják, který je velkolepý, drahý, tak stejně gró je často v těch maličkostech, citových věcech. Musí tam fungovat věci, které jsou trošičku mezi nebem a zemí, když se to tvoří, a člověk musí věřit, že to do sebe všechno správně zaklapne.

Ve dvojce hraje spousta nových postav, jak se vám s nimi točilo?

Překvapilo mě, jak do sebe všechno zapadlo a jak fungují postavy, které tam tvoří skupiny. Přítelkyně a manželky hráčů, fotbalový tým za Smrkova... Uvědomovali jsme si, že jako skupina nemusí fungovat. Ale myslím, že jsme měli kliku, že jsme měli víc štěstí než rozumu, že to do sebe zapadlo skvěle. Občas může být skupina individualit, které se před kamerou i mimo ni nepřijmou. A tady skutečně vznikly homogenní

skupiny, kterým jsem hned věřil a vůbec jsem nepochyboval.

V čem je dvojka jiná?

Jednička byla taková větší bezstarostnost, prostě uděláme biják, něco se z toho stane, jasně. Byl tam seriál, ze kterého to vycházelo, ale pořád to bylo spíš o pochybnostech, že z toho nejde udělat film. A ono to najednou dopadlo dobře. U dvojky už bylo cítit, že ten tlak je malinko větší. Už bychom to neměli udělat hůř, a to samozřejmě vytváří jistou nervozitu.

Jak vám sedí spolurežirování s Jakubem Štáfkem?

Myslím, že my spolu problém nemáme. Dokážeme si věci říct, občas je spíš problém to nějak delegovat, aby to nepůsobilo, že jeden říká něco a druhý něco jiného. Kolize byly minimální, a když šlo do tuhého, tak jsme šli prostě někam stranou a tam jsme si to řekli úplně v klidu. Takže v tomhle jsme v pohodě.



ŠÁRKA KRAUSOVÁ / Lucie

Co jste říkala na úspěch filmu Vyšehrad: Fyln, překvapil vás?

Vlastně jsem to docela očekávala. Mně přišlo, že po seriálu, který měl velký úspěch, na Vyšehrad: Fyln všichni dost čekali. Měla jsem z toho ale samozřejmě radost. Překvapilo mě jen, že to bylo ještě větší, než jsem si myslela!

Na co ráda vzpomínáte z natáčení?

Celkově na to natáčení moc ráda vzpomínám, protože kluci z produkce jsou velcí profíci a fakt se snaží, abychom měli všichni velký komfort. Bylo to moc příjemné, a co se týká scén... Měli jsme tam takovou zvláštní scénu s Kubou, kdy jsem měla na sobě batmanský obleček a předstírali jsme různé věci. Pro mě to bylo tak absurdní, až jsem se styděla.

Začali vás lidé po filmu vnímat jako Lucii?

Ne, to naštěstí ne. Ale občas, když na mě u divadla čekají mladší lovci autogramů, tak zaslechnu, jak

si mezi sebou šeptají: To je Lavická, to je ta Laviho holka! A to je hezký. Ale docela se tomu směju, že mě poznali, protože já jsem v civilu úplně jiná.

Kde jste hledala inspiraci pro roli Lucie?

Musím říct, že moje inspirace byla vlastně nejvíc v kostýmu, v té masce, protože když vám tu její parádu nandají na sebe a snažíte se dostat tomu, jak vypadáte, tak ono vás to docela vede. A myslím, že i Kuba to má dost podobně s Lavim.

Jak jste se vlastně k této roli dostala?

Už kdysi jsme se při natáčení seriálu Ulice potkali s Kubou Štáfkem. Hrála jsem tam postavu Adriany, která se možná lehoulince Lucie dotýkala. Takže si myslím, že Lucie vyšla z toho, jak mě Kuba poznal na Ulici.

Kam se vaše Lucie posune v tomhle pokračování?

Vztah Lucie a Laviho je pořád opravdu ryzí. Na to,



že to jsou v podstatě celkem primitivové a jsou ve velkých životních krizích, tak se neopustí. A to mi přijde hrozně hezký. Koukám se na to z toho romantického úhlu, oni se fakt milují a jsou schopni spolu vydržet i přes velké krize. Jinak se Lucie zase až tak moc nikam nevyvíjí. A v tom je ten jejich fór. Změna možná je, že ve dvojce na ni přijdou mateřské pudry, že dozrává v ženu. Ne že by to ale nějak proměnilo její chování! :-)

V novém Vyšehradu máte taky nové kamarádky...

Ano, Lucie má nové kolegyně, o které se musí postarat a z vesnických žen udělat „Smrkov štávy“. Sešel se tam skvělý kolektiv holek. S některými herečkami jsem se už znala, s některými jsme se seznámily při natáčení a myslím, že právě díky nim některé scény Lucie dostaly větší štávu, protože jsme na tom pracovaly společně. Navzájem jsme se inspirovaly, což bylo fajn.

Máte nějakou hlášku z filmu, kterou používáte sama v běžném životě?

Je fakt, že já Lavimu říkám Lasí a občas mám tendenci tak říct i svému muži. A když jsme točili scénu, kde holky učím tančit, tak vznikla přesmyčka, kdy odpočítávám 5, 6, 8, 10! A to je hláška, která se docela ujala.

Co vás na Lucii nejvíc baví?

Mě na Lucii baví ta svoboda, protože ona opravdu může cokoliv, nemá hranice. Vždycky jsem se po scénách chodila ptát za režisérem Martinem Koppem, jestli už nejsem moc. Ne ne, je to pěkný, klidně přidej, říkával on. :-) Zároveň ve filmu poprvé hraju se svým strýčkem a díky tomu, že je ten žánr svobodný a otevřený, jsme si tam propašovali i dva fóry. Je to tam podprahově a jsem zvědavá, jestli to diváci ocení.

Věděla jste dopředu, že ve dvojce bude hrát váš strýc Lukáš Vaculík?

Vůbec jsem o tom nevěděla! Ani kluci, ani on mi to neřekli. Prozradil mi to až na rodinném obědě asi týden před natáčením a já jsem byla hrozně v šoku.

Ale měla jsem z toho velkou radost. Nevím, jestli jsem kluky inspirovala svým příjmením, každopádně Lukáš si tyhle věci rozhoduje sám.

Jaká bude vaše nejzásadnější vzpomínka na tohle natáčení?

Měla jsem tam hodně náročných scén. Tancování bylo fyzicky náročné, psychicky jsem se na to musela připravovat, točili jsme složitou milostnou scénu... A mně se stalo, že jsem celý měsíc byla lehce v indispozici s nějakou střevní virózou. Bylo mi permanentně trochu na zvracení, byla jsem úplně dehydrovaná. Takže moje vzpomínka bude hlavně na to, jak to bylo krásné, ale zároveň absurdní. Člověk se těší, chce si ty scény užít, odvést je na sto procent, ale už od minulého filmu vždycky ty nejtěžší scény točím, když je mi úplně nejhůř.

Co byste přála Vyšehradu Dvje?

Vyšehradu Dvje bych přála aspoň dvakrát tolik diváků, než přišlo na Fyilm, protože je to ještě daleko výpravnější a nadupanější Vyšehrad.

JAKUB JENČÍK / Richard

Kubíku, ty jsi Vyšehrad: Fyln natočil v devíti letech, byla to tvoje první zkušenost s filmem a hned obrovský úspěch. Co se stalo potom, co se dělo po premiéře ve tvém životě?

Začal jsem pocítovat to, že mě lidi poznávali. A po premiéře Vyšehradu se s tím úplně roztrhl pytel. Začal jsem dostávat víc a víc nabídek na filmy, seriály, reklamy a lidi mě začali poznávat ještě víc. Občas se se mnou chtěli vyfotit... I když jsem šel třeba jenom někam do obchodu.

Co jsi stihl mezi dvěma Vyšehrady natočit?

Pár epizodních rolí v seriálech, třeba ve Specialistech, Zlaté labuti, v Ordinaci, Anatomii života, Pozadí událostí... Ve filmech Bud' chlap!, Běžná selhání, nebo třeba větší roli v seriálu Studna.

Měl jsi radost, když ti zavolali, že se bude točit pokračování Vyšehradu?

Jo, měl jsem radost! I když jsem to teda tak trochu tušil. Doufal jsem v to, protože jednička měla hrozně velký

úspěch a vlastně by byla škoda, kdyby nebyla dvojka.

Jak se vyvíjí tvoje postava ve dvojce? Co má Richard před sebou?

Řeší jako vždycky to, že táta Lavi dělá zase průšvihy a on ho z toho musí vykopat. Říká věci, které by neměl říkat, a neuvědomuje si to... Taky už ale bydlí s Vandou, už se posunuli na další level v tom vztahu. Ale nejsou tam sami, máma bydlí nad nima.

Jdi rád, že jsi zase trávil čas s touhle partou?

Jo, bylo fajn se s nima zase po těch třech čtyřech letech potkat. Sice se mezitím pár věcí změnilo, pár lidí se vyměnilo, ale jsem za tu partu moc rád. Bavilo mě to se všema a bavilo mě i samotné natáčení. Moc jsme se nasmáli.

Ted' je ti třináct. Po natáčení Vyšehrad: Fylnu jsme se bavili, že bys možná i chtěl být herec. Jak to máš ted'? Pořád to chceš?

Jo, zatím jo! I rodiče jsou s tím v pohodě.



JAKUB PRACHAŘ / agent Jarda

Co jste říkal na pozvání do Vyšehradu Dvje?

Upřímně, po těch výkonech v jedničce to pro mě bylo překvapení. Ale milé. S chutí jsem to vzal, беру to jako druhou šanci. V jedničce tam byly takové herní trhliny. Zkusil jsem to tentokrát napravit, no. Překvapilo mě to, musím říct upřímně. Hodně.

Stýskalo se vám po Jardovi?

Jo, stýskalo. Tentokrát má ještě lepší kostýmy! Nakoupil si košile z umělého materiálu a ono to drží všechno hezky... Vevnitř je to strašně příjemný. Těšil jsem se na nový pásek, na kterém se točí taková věc na sponě a ta tak jako příjemně masíruje podbřišek a varlata... No, těšil jsem se. Jarouš, to je prostě dobrej chlap. To je chlap, kterej dělá fotbal. A tenhle film a Lavický by bez Jardy neexistovali, protože Lavi už by byl dávno mrtvej. On ho Jarda drží v podstatě při životě. Je to vlastně jeho resuscitační jednotka.

Co se u Jardy ve dvojce změní?

Hodně věcí. Narodí se mu děcko s Helenkou, o které se pak stará. Není mu bohužel moc podobné, to je trochu

takové zklamání, ale miluje ho i tak. Aristoteles se jmenuje. A podaří se Jardovi to kopyto konečně udat?

Tak o tom bych nerad mluvil. Všechno bylo úplně růžové a perfektní, než to zase dojel. Ale na druhou stranu asi nikdo nic nečekal, všechny by překvapilo, kdyby to nedojel. Myslím, že to bude mít těžké. Když skončí kariéra, člověk je zvyklý na nějaký režim, a najednou se ocitne ve svobodném světě a musí rozhodovat sám o sobě... Normální lidi to zvládnou, ale dementi... Ti to mají holt těžší, no.

Co říkáte na nové postavy ve dvojce?

Je jich tam hodně. Ale myslím, že je to pro film dobré a lidi to vezmou, i když těch postav je tam jak na kostele. To vypadá jak na orloji! Snad budou tak dobří jako my. Jde o hodně, ne že ne. Protože abychom mohli dělat další díly, tak se na to samo nevydělá. Je důležité, aby diváci přišli a nechali nám v kině nějakou kačku, protože bez toho to holt nejde. Ale myslím, že se pobaví. Hlavně chlapi. A holky to musí vydržet, nedá se nic dělat. I když... budu tam nahý, takže jestli má někdo rád hnusné věci, tak ať se zastaví.



JANA KOLESÁROVÁ / Helenka

Co říkáte na úspěch toho prvního Vyšehradu?

Jsem nadšená, když se něco takhle podaří. Bylo to velké překvapení, měli jsme trochu obavu, jak to diváci přijmou, ale dopadlo to nad očekávání fantasticky, tak mám radost. Kluci producenti odvedli dobrou práci.

Stýskalo se vám po vaší roli?

Spíš bych řekla, že mi chyběla ta atmosféra. Na tomhle natáčení byli fakt skvělí lidi. Ta role mi samozřejmě není úplně blízká. Ano, dopředu se všem omlouvám, člověk musí odhodit jakékoliv morální zábrany a zapřít se, aby to vůbec zvládl, ona je to totiž strašná svině... Ale chyběl mi ten humor a myslím si, že se to zopakovalo.

Co se u vás ve dvojce změnilo?

Jde to do pekel... Pokračujeme v takovém nestandardním manželském soužití, je to takové smutně úsměvné.

Co říkáte na nové postavy a příběhy ve dvojce?

Je to velká sranda. Když jsem to četla, bavila jsem se každou větou a myslím, že se lidi mají na co těšit.

A co byste pokračování Vyšehradu přála?

Minimálně takový úspěch, jaký měla jednička, a klidně ještě větší! Aby se při ní bavilo co nejvíc lidí a aby přišli do kina s nadhledem a příliš nemoralizovali, je to všechno jenom humor.





VYŠEHRA**D** DVJE

MIROSLAV HANUŠ / Tatka

Co jste říkal na úspěch Vyšehrad: Fylmu?

Jednička byla úspěšná, pro mě úplně překvapivě, protože já jsem v ní vlastně hrál náhodou. Zaskakoval jsem kvůli covidu, volali mi o půlnoci a natočili jsme to další den dopoledne. Někdy se stane, že člověk natočí roli, která je v něčem výrazná, i když není veliká. Ta postava, kterou hraju, je prostě jasná pro lidi, kteří rozumějí fotbalu, což já nejsem, takže mi museli všechno vysvětlit. Přišel pak ke mně třeba i pán s tím, že se nedívá na žádné filmy, ale viděl Vyšehrad a byl nadšený. Tak jsem se asi dostal i do povědomí lidí, kteří se vůbec nedívají na věci, ve kterých hraju. To je takový malý úspěch.

Byl jste rád, že bude pokračování?

To mě velice potěšilo! Ta jednička končila explozí, takže bych správně měl být mrtvý. Ale protože je to úplně crazy potrhlá věc, tak se tam najednou zase objevím. Já si to představuju jako v těch kreslených disneyovkách, jak sedí kocour v domě, přijde myš, která přinese bombu, uteče a ono to celé vybuchne. Celý ten barák zmizí,



jenom kocour tam sedí dál a kouří se mu z uší. Takhle já si představuju, jak ta moje postava přežila.

Kam se Tatka v pokračování posune?

Tatka se posune do basy, ale má takovou tu fešáckou basu. Má tam fajnový oblečky, kuchyňku, postel s nebesy a další blbosti. A i odtamtud kuje pikle.

Na cele máte i „mamku“ Čápa, což skvěle ztvárnil Václav Svoboda...

My se s Václavem známe léta letoucí, protože spolu partneríme v seriálu Ulice. Jsme už sehaní na vymýšlení blbostí, což máme oba rádi. A sem se to i hodí, když herci nabídnou něco navíc. I když scénář Vyšehradu Dvje je velmi vtipný a nadstandardně crazy na českou produkci. A to hrozně oceňuju.

A co Tatkoví staří známí Igor a Oto?

Jarda Plesl výbuch taky přežil a dostal od Tatky

takovou speciální masku, což mě teda moc rozesmálo. David Novotný hraje svého neodolatelného idiota dál, a to jsem rád, on to umí výborně. To mě vždycky pobaví.

Co byste popřál Vyšehradu Dvje?

Popřál bych mu, aby byl úspěšný a mohla se natočit i trojka, o které vím, že ji kluci mají připravenou. Strašně by mě zajímalo, kam se to bude vyvíjet, a těšilo by mě, kdyby to zase mělo u lidí úspěch. Ten žánr crazy komedie tady vždycky fungoval, takové ty ulítlé věci jako Což takhle dát si špenát, to je přece kouzelné! Tady je to zasazené do prostředí fotbalu, sportu, který já nemám rád, protože mi přijde úplně nemorální a nic o něm nevím. Vašek Svoboda se mi pořád směje, že hraju hlavního fotbalového chlapíka, ačkoliv vůbec nevím, kdo to je, a nechci mít s fotbalem nic společného. Říká, že mi to osud schválně nadělil.



JAROSLAV PLESL / Igor

Co říkáte na úspěch Vyšehradu?

Je to neuvěřitelné, skvělé. Nemůžu říct, že bych s tím počítal, že budou až taková čísla, ale věděl jsem, že to bude úspěšný film, který navazoval na super úspěšný seriál. Strašně to klukům přeju a bylo by skvělé, kdyby i ta dvojka byla takhle navštěvovaná.

Kam se vaše postava ve dvojce dostala?

Je tam velký posun a pro mě bylo hlavně vůbec překvapení, že pokračuju. Když mi volal Kuba Štáfek, že bych měl být ve dvojce, tak jsem zaváhal, jestli nezapomněl na to, že jsem v jedničce měl zemřít při výbuchu. A v tom spočívá posun mé postavy, protože jsem z půlky ohořel. Je to mistrovská maskérská práce a mám vyrobenou takovou krytku... Připadám si skoro jako komiksová postava.

Točil jste taky skoro až kaskadérské scény!

Kaskadér nejsem, ale mám to strašně rád. Mám to raději, než když se točí někde v ateliéru a říkají se sloupce textů. Tohle je akční, je to neobvyklé, protože



moc často takové scény netočím. Pak si připadám jako kaskadér, a je teda fakt, že málokdy se nechám nahrazovat, rád zkouším tyhle věci sám.

Jak pokračuje spolupráce s Davidem Novotným?

My jsme s Davidem kamarádi přes dvacet let, protože jsme spolu byli dlouho v angažmá v divadle. Seděli jsme dokonce vedle sebe u stolku. David je úplně speciální. On je z těch herců, co se nepotřebují soustředit. Já třeba jo. On do poslední chvíle, než je klapka, furt brebentí, dělá fóry, takže na to jsem si musel zvyknout. Je to člověk, který má pořád inspiraci, jeho pořád napadají nějaké nápady a fóry. Má takové až koncepční vidění. Je to skvělý herec, vždycky se na něj těším a strašně rád s ním hraju.

Na co z Vyšehradu budete nejmíc vzpomínat?

Asi na ten výbuch v jedničce. Těšil jsem se na to, co jsem viděl kdysi v nějakém animovaném filmu, že když to vybuchne, tak se udělá takové gesto a do toho je střih. Vybavuju si, že když jsme tohle točili, tak jsem se těšil, že se stanu součástí této neopakovatelné a super zvláštní věci. A opravdu je ve filmu moment, kdy ta postava ještě naposledy něco udělá a vybuchne. A to si budu pamatovat navždycky, tenhle okamžik, ten můj výraz. Tu vteřinu toho výbuchu...

Co byste přál dvojce Vyšehradu?

Ať lidi chodí do kina, ať se u toho baví, ať se smějí. Ať mají kluci radost, protože já je obdivuju, kolik tomu věnují energie a kolik přinesli nápadů.





VYŠEHRA**D** DVJE

DAVID NOVOTNÝ / Oto

Co jste říkal na úspěch prvního Vyšehradu?

Hele, já vlastně vůbec nevím, u nás, lidí z Okresního přeboru, je těžký jako načuchávat Vyšehrad. Je to na jednu stranu konkurence, na druhou stranu jdeš s tím, protože cokoliv je o sportu, o fotbale, tak tam bys neměl chybět, že jo. Takže když se točí dvojka a možná bude i trojka, tak to asi musí být úspěšný. :-)

Kam se vaše postava Oty posunula?

V jedničce nastal nějaký výbuch a následky toho výbuchu jsou podstatou dvojky. Jestli je Ota větší nebo menší zlobítko, to klidně můžu prozradit. Je to pořád stejný debil. Jsem to já. Největší mozek je Tatka, ten to organizuje, ten

tahá za nitky. Na jedné nitce má chytrého pána, který mu jde na ruku a může se pro něj roztrhnout, a na druhé straně loutkovodičského provázku má mě a já jsem spíš takový vykonavatel, takový sval. Ne úplně obdařený, ale já si užívám, jak to přichází den po dni, jako zvířátko.

S kým jste se potkal na natáčení?

S Tatkou Mirkem Hanušem, s Čápem Vaškem Svobodou, a tím, jak trošku jako likvidujeme nějaký lidi, tak se jednotlivě potkávám s lidmi, co likvidujeme. No a samozřejmě se nejčastěji potkávám s Jardou Pleslem coby Igorem. A to nám sedí, my si tak medíme, jak tím společně procházíme.



ONDŘEJ PAVELKA / Král

Když vám zavolali, že se bude točit pokračování Vyšehradu, co jste na to říkal?

Trochu jsem s tím počítal. Myslím, že už jsme o tom kdysi mluvili, že bychom rádi v tomhle filmu pokračovali, i třeba ještě potřetí. A já věřím, že trilogie je dobré číslo.

Jaký je šéf klubu Slavoj Vyšehrad, posunul se někam od minula?

Král je stále charakterní chlap, který miluje fotbal. Je poctivý, spravedlivý, ale má takovou jednu úchylku. Miluje ty dva pitomce – Laviho a jeho agenta Jardu. Takže i on bude tentokrát láskyplně ponižován, i z něho si uděláme velkou legraci.

Změnil se Lavi?

Zdá se, že Lavi vzdáleně, možná trochu přece jen dostává rozum, ale je to opravdu hodně, hodně, hodně vzdálené.



Ve dvojce je spousta nových postav, se kterými jste se potkal?

Tým je poskládaný skvěle a nový trenér, kterého hraje Lukáš Vaculík, je úžasný. On je milovník žen, já jsem milovník fotbalu, a tak si máme co říct. Krásné setkání na place bylo s Honzou Kollerem, Tomášem Ujfalušim, Pavlem Nedvědem... Strávil jsem s nimi krásné odpoledne. Kluci čekali na záběr, tak jsme si úžasně pokecali o mistrovství Evropy ve fotbale, to byl krásný zážitek. Dozvěděl jsem se dokonce i něco ze zákulisí.

Máte rád humor Vyšehradu?

Myslím, že v této hyperkorektní době, což je chvílemi nebezpečné, je ta nekorektnost potřeba. Já bych řekl, že je skoro naše povinnost být nekorektní. Humor osvobozuje. Je to prostor svobody a nesmíme se nechat zlomit.

Tentokrát jsme ještě trošku přitvrdili, myslím v dobrém, ve veselé nekorektnosti. Nekorektnosti, která osvobozuje a přináší úžasně svobodný veselý prostor. Sranda je důležitá, humor je podle mě úplný základ svobody. Když se umíme zasmát sobě, umíme se zasmát každému, umíme každého trošku pošouchnout, a to je prostě super.

Co byste dvojce popřál?

Aby byla tak dobrá, abychom mohli natočit trojku. To bych si strašně přál. Když jsme před osmi lety dělali první díly seriálu, skeče, které trvaly 15 minut, tak nikdo nemohl tušit, že se z toho stane takový fenomén. Překvapilo mě, když na mě na maturitním plese mého syna sedmnáctiletí kluci na toaletě pokřikovali: Pane Král, pane Král, co tady děláte? Tam jsem pochopil, jaký je to úžasný fenomén.



JIŘÍ PLOYHAR / Žloutek

Překvapil vás divácký úspěch Vyšehrad: Fylmu?

Musím se přiznat, že ani nepřekvapil, ač jsem byl upozorněn, že seriálový fenomén nemusí v celovečerním filmu fungovat. Trochu nervózní jsem byl, ale pak se naplnily veškeré představy a těch diváků přišlo opravdu hodně. Byli jsme všichni šťastní a pevně věříme, že se totéž bude opakovat i s číslem dvě a že těch diváků možná přijde i o trochu víc.

Jezdili jste předpremiérové roadshow po kinech po celé republice, jaký to byl pocit?

Přijal jsem tam roli takového ocasu Jakuba Štáfka. Tu roli jsem přijal dobrovolně a byl jsem za ni rád. Bylo důležité, že jsem u toho byl a viděl jsem ty nadšené a přeplněné sály všude po republice. Takže kdybych něco podobného mohl zažít ještě jednou, rád se hlásím jako ocas Laviho. :-)

Do kin chodily ve velké míře i ženy...

Ženy se rády dívají na krásné chlapy! Žena, slečna,



dívka není obvykle ve svém životě tak otevřeně sprostá. Neznamená to ale, že by tak třeba nežila nebo se jí některé věci nelíbily. Jen to nemůže dát tak najevo. V tomto filmu to má a třeba jí to potěší. A pak je tam samozřejmě humor. Skvělá žena má ráda ten nejlepší humor.

Vníмали vás lidé po filmu jinak?

Říkám s oblibou, že člověk může natočit nebo odehrát v divadle cokoli, ale navždy pro jednu generaci zůstane třeba Mrázkem z Redakce jako já. A teď pro tu novou generaci jsem ten pičus trenér Žloutek.

Posune se někam Žloutek v pokračování Vyšehradu?

Asi je zbytečné prozrazovat... Já prostě porušuju přísloví, že dvakrát nevstoupíš do stejné mámy. Takže ten posun bude tímto směrem a bude pro mě velice příjemný.

Ve Vyšehradu Dvje se objevily nové postavy, s kým jste se potkal?

Na jednu postavu, se kterou jsem se potkal, jsem se opravdu těšil, protože ji hraje skvělý herec a ještě lepší člověk – Lukáš Vaculík.

Ptal se vás na nějaké trenérské rady?

Ne, neptal. Jsem zvědavý, jak v tom na plátně bude plavat. Pokud nějaké zásadní chyby uvidím, tak mu to samozřejmě řeknu a opravím ho s velkou radostí.

Na co se ve dvojce nejvíc těšíte?

Nejvíc se těším na to, jakým způsobem to přijmou diváci. Při čtení scénáře jsem měl pocit, že jsme malinko přitvrdili. Může se stát, že na jedné straně, v dnešní překorektní době, to bude velké uvolnění a diváci budou nadšení. Nebo se to může překlomit na druhou stranu a diváci budou pohoršení, protože jsme opravdu přitvrdili. Uvidíme.



VĚRA HLAVÁČKOVÁ / Laviho máma

Překvapil vás divácký úspěch Vyšehrad: Fylmu?

Docela ano. Myslela jsem si, že ten humor je hodně černý a nebude mít tak velký úspěch, ale my jsme národ, který má černý humor rád. Mám samozřejmě obrovskou radost. Jsem divadelní herečka, hraju v Českých Budějovicích a dost mě překvapilo, že se se mnou lidi chtěli natáčet a fotit a poznávali mě. Navíc tam byla skvělá parta, měla jsem na place úžasné kolegy a moje role je pěkná. Takže se těším, že zase zbouráme kina.

Jaký bude Vyšehrad Dvje?

Diváci se nebudou nudit. Určitě se objeví nějaká peprná slova a scény. Já jsem si třeba myslela, že některá scéna je úplně normální, a pak najednou koukám a zničehonic tam prostě pochoduje balík a podobné věci... Je to hodně režijně zajímavé.

Změnila se nějak vaše role, posunula se někam i Laviho máma?



Moje role se moc nezměnila. I když vlastně trochu posun má, už nehledá partnera! Někdo se našel, takže už to není taková dřina. Syn Lavi je k mámě stále pozorný, hodný, poslouchá ji, jejich vztah je dobrý, i když on trochu povyrostl a ona zestárla. Dalo by se říct, že už to není úplně dítě, a zdá se, že ho opravdu dobře vychovala. Pokračuje v tom a já doufám, že Lavi zůstane do smrti takový, jaký je v prvním filmu.

Bude tedy pokračovat vztah mámy s trenérem Žloutkem?

S trenérem Žloutkem to vypadá velmi dobře. Laviho máma a Žloutek mají velmi osobní a blízký vztah. Řekla bych až intimní! Ale bohužel tentokrát jsme žádné postelové scény netočili, což mě mrzí. V těchto ikonických scénách, které nám podle mě velmi šly a užívali jsme si je, nás tentokrát nevidíte. Možná... Kdyby po nich diváci toužili, měli by se ozvat produkci! :-)

A co Laviho syn a váš vnuk Richard?

Ríša je samozřejmě obtisk, co jiného říct, je to celý Lavi. Myslím, že máma okamžitě, když se Lavi narodil, věděla, že je to génius. No a Ríša to jenom potvrzuje.

V pokračování se objeví i nové postavy...

Ano! Objevila jsem tatínka Laviho! Ten v prvním díle nebyl a jsem velmi ráda, že jsme se po mnoha letech potkali. Náš vztah není moc vřelý, no je to prostě hajzl, nechal mě osamělou s dítětem...

Na co se ve dvojce těšíte?

Chtěla bych, aby ten příběh stále pokračoval, aby lidi přišli i na tenhle film. Myslím, že je v kinech málo srandy. Takže pokud se lidi budou smát, tak já doufám, že to prostě bude fungovat. Myslím si, že korektní jsme byli dlouho až moc, a mně by se líbilo, kdybychom byli ještě víc nekorektní nejen v humoru, ale i v přístupu k životu. K tomu, abychom říkali, co se nám líbí, nelíbí, a abychom se nebáli být víc na těch krajích, ve všem.



DAVID PRACHAŘ / otec Jardy a Lucky

Co jste říkal na úspěch Vyšehrad: Fylmu?

Já jsem to poprvé viděl, když jsem byl na divadelním zájezdu v Krnově. Odpoledne psali, že bude Vyšehrad, a tam je v kině takové velké plátno, tak jsem se šel kouknout, protože mě zajímalo, jaké to bude, vidět to s diváky. A dělalo mi hrozně dobře, že se tam lidi smějí, už dlouho jsem nezažil tak vyprodané kino a diváky, kteří se tak smějí. Jako děti jsme chodili na francouzské a italské komedie a pamatuju si doteď, že ten sdílený zážitek, sdílenou radost si doma v bytě člověk nemůže dovolit.

Je Lavi pořád stejný, nebo je ještě horší?

Je furt stejný, to je právě na tom dobrý. Samozřejmě, že se tam některé věci i posunují, ale Lavi je prostě klasika. Ten musí zůstat stejný, protože to od něj všichni čekají. Kdyby se nějak proměnil, tak by to nebylo dobrý.

A co vaše postava?

Ta se někam posune, ale já jsem si udělal i takovou radost, že mám ještě jedno představení, kde hraju trenéra, a taky

chodím hodně na fotbal, takže to prožívám. Jsem fotbalový fanoušek, což je bohužel zároveň i prokletí, protože když váš oblíbený mančaft prohraje, tak je z toho člověk smutný. A všechny tyhle mindráky si tady v tom filmu krásně vyléčím.

Lavi je spartan, všichni kolem taky, co vy na to jako slávista?

Jsem s tím v pohodě. Když jsme točili první film, tak mojí postavě vyzdobili dům tak, že tam všechno bylo slávistické. To jsem Kubovi Štáfkovi děkoval, tam byl třeba i slávistický talíř a příbory, slávistický toaletní papír... Všechno bylo tak, jak má být. Vzhledem k tomu, že je spartan, tak jsem mu za to fakt poděkoval. Byl jsem šťastný.

Co byste přál pokračování Vyšehradu?

Dvojce Vyšehradu bych přál, aby se všichni těšili na trojku. Myslím, že jako trilogie to bude mít svůj smysl, třídílný film, to se málokdy vidí, a ještě třídílná komedie! Dvojce bych přál, aby pevně stála mezi jedničkou a trojkou a byla veselá, šťastná a úspěšná.



IVANA CHÝLKOVÁ / máma Jardy a Lucie

Co jste říkala na úspěch prvního Vyšehradu?

Docela jsem to očekávala. Ten scénář byl výborný, obsazení bylo výborné, takže mě to vlastně moc nepřekvapilo.

Když vám přišla nabídka na Vyšehrad: FyIm, tak vám prý váš syn řekl, abyste nečetla ani scénář, že ve Vyšehradu prostě musíte hrát, je to pravda?

Ano, říkal, že to je ten případ, kdy ani nemusím číst scénář. Že to je moje povinnost tam hrát, tak jsem řekla dobře. :-)

I pokračování vám doporučoval?

Ne, to už jsem s ním nekonzultovala, to už do dvojky musí člověk nastoupit bez problémů.

S Davidem Prachařem hrajete rodiče Lucie a Jardy. Kam se vaše postavy v pokračování Vyšehradu posunuly?

Myslím, že naše rodina je standardně idiotská, v tomhle ohledu diváka nezklameme.

Tentokrát máte ještě ulítější líčení a kostýmy, jste s tím pořád v pohodě?

No jasně, já bych klidně i přidala, klidně ještě víc. I prsa bych přidala. Myslím, že to k fotbalu patří.

Co byste popřála dvojce Vyšehradu?

Tvůrcům bych přála, aby chodilo hodně lidí, aby se to líbilo, o čemž nepochybuju. Já v to hrozně věřím, protože nekorektního humoru je čím dál tím míň. Takže hurá do toho.



LUKÁŠ VACULÍK / Šebek

Viděl jste Vyšehrad předtím, než jste do něj naskočil?

Než mě kluci oslovili, tak jsem ani seriál, ani film neviděl. Ale zajímalo mě, co to je. Zajímalo mě ten žánr, jak daleko až to jde, jak hodně černý humor to je, kde to má nějakou hranu, nebo jestli to vůbec má nějakou hranu. My jsme se tenkrát domluvili, že by to asi bylo možné s tím, že samozřejmě pošlou scénář a že se podívám na Vyšehrad: Fyilm. Myslím, že nejvíc rozhodlo to první setkání, kde jsme žvanili asi dvě hodiny. Mně tam s nimi tenkrát bylo dobře. Sešli jsme se v jedné restauraci a uměl jsem si představit, že s nimi budu trávit nějaký čas a že mě budou bavit. Ono je to už pro mě totiž skoro to nejpodstatnější, s kým ten čas budu trávit. Musím říct, že jsme zjistili, že ten humor a ta chuť se bavit, je vzájemná a společná.

A bylo to za hranou?

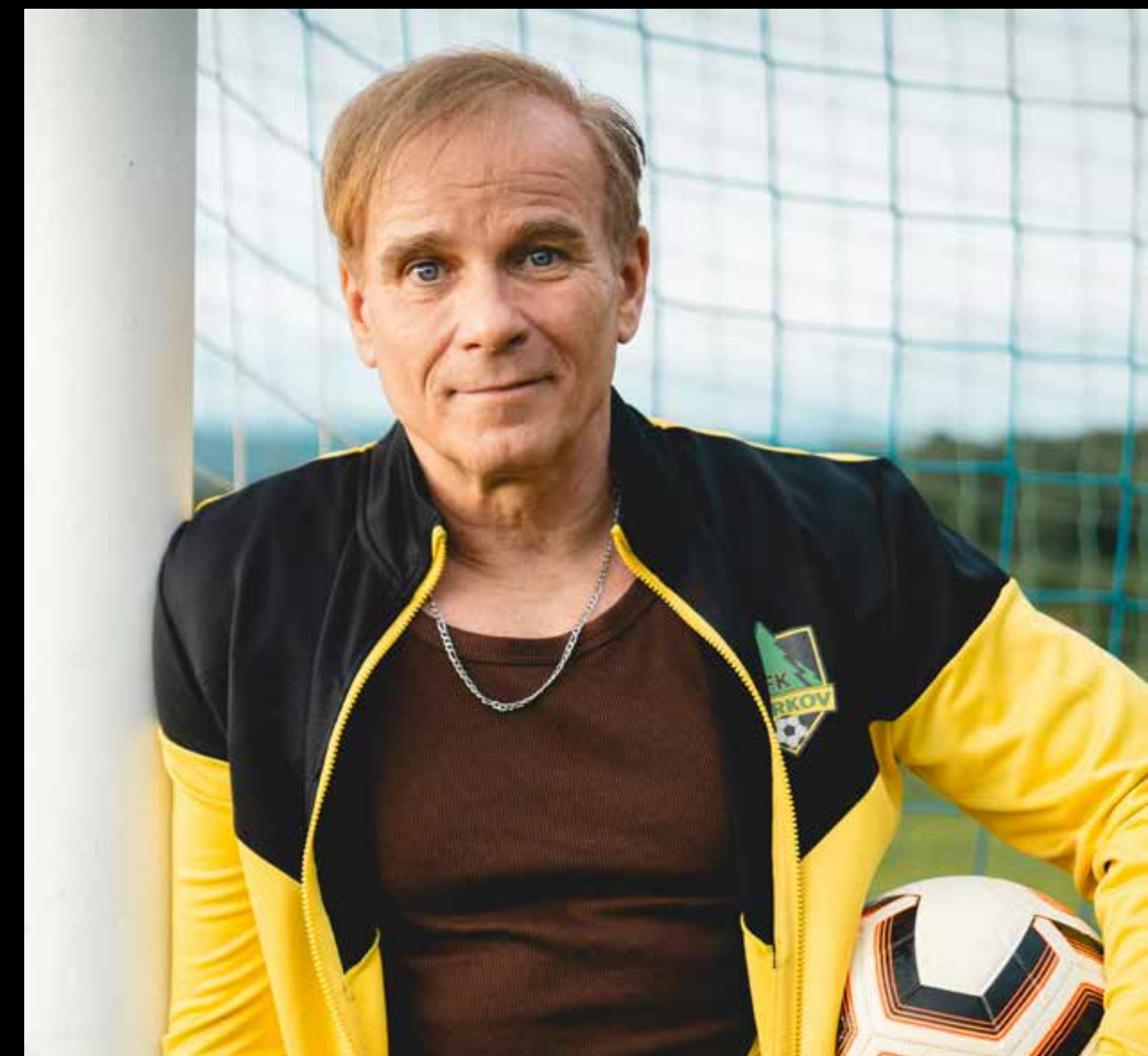
Ne, já to tak mám rád. Takhle žiju celý život, mně tenhle způsob humoru vyhovuje.

Jakou postavu hrajete?

Šebek je trenér, který miluje fotbal, život a hlavně ženy. To bych řekl, že je jeho velká doména.

Inspiroval jste se někým, abyste byl přesvědčivý trenér?

Nevím, jestli budu přesvědčivý trenér, nikým jsem se neinspiroval. Jak mě to nutkalo běhat podél lajny a něco řvát na ty kluky, jak jsem to cítil, tak jsem to prostě řval. On je taky takový zvláštní trenér a ty povely a příkazy jsou taky trochu asi jiné, než se dají někde vykukat, takže by mi to stejně asi moc nepomohlo.



Kdo je podle vás z celé té party nejlepší fotbalista?

Já myslím, že nejlepší fotbalista je trenér. Skrytý trenér, skrytý fotbalista, nikdo mu nesahá ani po kotníky, ale on jim to nedává najevo, že prostě neumějí hrát tak jako on.

Co si vybavíte jako první, když si vzpomenete na natáčení?

Vzpomínám na natáčení na Teplicku, tam byl celý tým FC Smrkov. Byli tam všichni ti kluci a musím říct, že všichni byli dost vtipní a že mi tam i díky nim bylo velmi dobře a hodně mě to bavilo. V Praze už jsem si pak musel vystačit prakticky jenom s Kubou, což taky nebylo špatný, ale přece jenom těch patnáct dalších hovad bylo o něco lepší.

Jak to máte s fotbalem?

Fotbal miluju. Samozřejmě sledovat. Já jsem fotbal nikdy nehrál závodně. Ono je to strašně znát, když koukáte na někoho, kdo ten fotbal hrál. A na někoho,

kdo ho jenom jako chtěl hrát a kopal to na chatě, rekreačně. Je to strašný rozdíl. Fotbal je fenomén, o tom žádná. Akorát by mohly být teď lepší časy, třeba naše repre, ale třeba to někdy nastane.

Komu fandíte?

Já jsem odmala spartan.

Vaše neteř Šárka nám prozradila, že vůbec nevěděla, že budete taky natáčet Vyšehrad. Byl jste rád za spřízněnou duši?

Já se přiznám, že si najdu spřízněné duše kdekoliv. To nemusí být zrovna neteř, ale je fakt, že jsme spolu točili poprvé a bylo to zvláštní. První den se nám chtělo hodně smát, protože jsme to ještě nikdy nezažili a přišlo nám to komické. Ale zvykli jsme si a bylo to velmi příjemné.

Co byste Vyšehradu Dvje přál?

Mě jednička bavila, tak bych dvojce přál, aby bavila minimálně stejně. Nejen mě, ale i lidi, které bavila taky.



PETR ŠVANCARA / bafuňář

Viděl jste Vyšehrad: Fyln?

Viděl jsem jedničku, a ač je to, pojdme si to přiznat, lehce o nás, co jsme to hráli, tak se mi to strašně líbilo. S nadsázkou jsem to opravdu hltal, líbily se mi fóry i herecké obsazení. Takže chválím a i proto jsem vlastně ve dvojce. Kuba mě poprosil a nabídl mi menší roli a já jsem to vzal. Mám rád ve svém životě po fotbalové kariéře takové výzvy. A film je určitě jedna z velkých výzev, a ještě něco takového, jako je Vyšehrad! Myslím si, že se ten film stane legendárním, sportovní fotbalová veřejnost si to bude pouštět pořád. Můžu to hodnotit i proto, že mám sedmnáctiletého kluka a on je nadšený už jen z toho, že v tom filmu budu. Mezi mladými je to opravdu trháč. Takže když

někdo řekl, pojd' nám pomoci s Vyšehradem Dvje, tak jsem samozřejmě valil.

Jakou roli hrajete?

Pojdme si říct upřímně, ta role není zase tak velká. Hraju Brňáka, což je pro mě jednoduché, bafuňáře. Hlavní ale je, že jsem byl u toho. Bavili mě ti lidi kolem filmu, všichni byli skvělí, herecké obsazení fantastické, takže mě bavilo v té společnosti být.

Na koho se ve Vyšehradu Dvje nejvíc těšíte?

Já se těším na dvojici Prachař-Prachař. Tihle dva mě strašně bavili už v jedničce. Ty jejich role jsou fantastické, tak jsem zvědavý, co nám předvedou ve dvojce.



VÁCLAV NEUŽIL / Marcel

Představíte nám svoji roli?

Jsem kapitán fotbalového týmu FK Smrkov. Jmenuju se Marcel, mám ženu a dítě a my všichni, co hrajeme ve Smrkovském fotbalovém klubu, jsme bráchové. A to samozřejmě dává spoustu možností k nějakým překvapivým situacím, zvláště když se k nám na vesnici dostane Lavi. Ten střet toho velkého fotbalového světa, ve kterém Lavi byl, a toho venkovského smrkovského čutání... A to celé má pak velké grandiózní finále na Vyšehradě.

Museli vás do natáčení Vyšehradu nějak přemlouvat?

Ani ne, my chodíme s Jakubem Štáfkem a Martinem Koppem do stejné hospody u nás na Vinohradech, takže se známe jako štamgasti. Tam se to otevřelo, že by stáli o to, kdybych se ve filmu objevil. Ta role není nijak velká, ale je to jedna z těch rolí, které jsou důležité pro Laviho v jeho příběhu, otevře mu nový svět. V tom je to zábavné. Vytvořili jsme docela homogenní skupinu chlapů,



takovou macho partu s testosteronem. Což se přiznám, mě překvapilo velmi pozitivně. V to jsem úplně nevěřil a nepředstavoval si to tak.

Co vy a fotbal, hrajete aktivně?

Jsem takový vesnický pláckař. Rozhodně tam byli kluci, kteří to hrají o hodně líp. Když jde o to, natočit nějakou dobrou fotbalovou finesu nebo gól, který má fakt vypadat dobře, tak to rozhodně nejsem já v hlavní roli, na to jsou jiní. Zároveň si myslím, že v nějakých situacích jsem použitelný, že nevypadám blbě, když běhám nebo když kopu do míče. :-)

Baví vás humor Vyšehradu?

Já si myslím, že humor má zvedat náladu,

osvobozovat lidi, a každý ať si vybere humor, který je mu blízký. Pro někoho je prostě něco přes čáru a pro někoho ne. Pro mě humor ve Vyšehradu, jak v jedničce, tak ve dvojce, přes čáru není. Naopak, já mám rád, když to jde daleko až do absurdna, do nějakých surrealistických věcí, pro někoho třeba i sprostých, ale mně to prostě osvobozuje.

Co byste přál Vyšehradu?

Je vždycky krásné, když o něčem sníte, pak si to píšete, pak si to představujete... A když to, co si představujete, zrealizujete a ten výsledek se fakt blíží té představě... Přeju Vyšehradu, aby to, jak vypadá, bylo co nejbliž těm úplně nejlepším představám.



FILIP BŘEZINA / Martin

Viděl jste před natáčením dvojky Vyšehrad: FyIm?

Vyšehrad jedničku jsem samozřejmě viděl, je to už delší doba, a vím, že se mi to hrozně líbilo. Takže když jsem dostal nabídku být ve dvojce, tak jsem vůbec neváhal, a musím říct, že u čtení scénáře jsem se smál nahlas, i když jsem si to četl sám. Tenhle styl humoru mě hrozně baví. Když mi byla role nabídnuta, samozřejmě mě zajímalo, kdo tam všechno bude, a zaplesal jsem, protože to jsou lidi, které znám dlouho, a věděl jsem, že bude prdel.

Jaké máte vzpomínky na natáčení?

V hlavě mi asi nejvíc zůstanou všechny ty fotbalové akce, protože já jsem takhle velký fotbal nikdy nehrál,

a vlastně jsem ho i víc pochopil. A protože moc fotbal nesleduju, začalo mě to i víc zajímat.

Museli jste se držet scénáře, nebo byl prostor i pro improvizaci?

Scénáře jsme se nemuseli nějak striktně držet, některé věty se škrtyly, některé se přidávaly, a spíš to bylo o tom, kdo přijde s něčím lepším, aby se prosadil. Myslím, že to tomu filmu svědčí, protože se každý snaží a je soustředěný.

Co byste filmu přál?

Přál bych mu úspěch. Nejsem asi jediný, komu tento humor přijde hrozně vtipný, takže doufám, že ta řada lidí bude nekonečná.



ADAM ERNEST / Honza

Jste fanoušek Vyšehradu?

Film se mi líbil, seriál jsem nějak zvlášť nesledoval, ale myslím, že můžu říct, že jsem fanoušek Vyšehradu. Určitě teď jsem, když jsem se s tím tak zpětně seznámil.

Co jste říkal na nabídku hrát v tomhle filmu?

Moc mě to potěšilo a těšil jsem se. A poté, co to proběhlo, jsem ještě radši, že v tom jsem.

Jaká byla parta na place?

Ten náš fotbalový tým není složený jen z herců. S herci jsem se znal se všemi a se zbytkem jsme se seznámili postupně, ale myslím, že to zacvaklo skvěle.

Co z natáčení vám nejvíc zůstane v paměti?

Asi spousta hodin na fotbalovém hřišti, což je něco, co bych nikdy nečekal, že zažiju.

Jaký máte vztah k fotbalu?

Fotbalový fanoušek jsem vůbec nebyl. Myslím si, že se nezmění ani to, že bych fotbalovým fanouškem začal být. Spíš být v tak fajn kolektivu bylo asi zábavnější, než bych čekal.

Bylo něco, co jste se musel naučit?

Asi jsem se měl nějak zásadně připravit na hraní fotbalu, ale upřímně, vzhledem k tomu, že už jsem se o to párkrát pokoušel, tak jsem nějak tušil, že je to předem prohraný boj. A tak jsem se tak jako snažil to co nejmíň kazit.



TOMÁŠ HAVLÍNEK / Josífek

Co jste říkal na své obsazení do dvojky?

Mně zavolał přímo režisér Martin Kopp, nebyla to první věc, kterou jsme spolu dělali, a pamatuju si, že řekl: Uděláme si to pěkný, chtěl bych, abys hrál v takové bandě kluků, kteří tam přichází nově. A když řekl první jména mých souputníků, tak jsem věděl, že se nemusím moc rozhodovat. Že to natáčení bude velká sranda. A byla!

Jakou postavu ve filmu hrajete?

Hraju Josífka, který si nechává říkat fotbalově Džousef nebo Pepe. Je to takový klučina z vesnice a myslí si trošičku, že má na Prahu. Doma má ženu a malého synka, rád se vrací domů, a z domova se zase rád vrací na fotbalové hřiště.

Jaká je vaše nejvýraznější vzpomínka na natáčení?

Když natáčení končilo, bylo to, jako když vám končí tábor. Ze začátku vám trošku chybí rodiče, ale pak se vám z toho tábora vlastně vůbec nechce. Odnosl jsem si pocit neskonalé legrace a srandy a party lidí, kteří na sebe suprově slyší. Myslím, že se to klukům opravdu podařilo moc pěkně obsadit.

Kdo byl na place nejzábavnější?

Myslím, že jsme přinášeli každý špetku toho humoru. A když už jeden nemohl, tak přinesl zase někdo jiný. Za mě to byl asi náš nejstarší parták a kapitán týmu Vašek Neužil, to je opravdu zdroj humoru. Myslím, že jsme hlavně ale všichni dohromady dokázali udělat velkou srandu.

Jaký máte vztah k fotbalu?

Vztah k fotbalu mám velmi kladný. Jsem velký fanoušek jak aktivní, tak pasivní. Rád fotbal hraju, a dokonce mám i tu zkušenost, že jsem rozhlasový i sportovní komentátor fotbalu. V rámci mého zaměstnání a mé lásky k fotbalu to bylo spojení, které se nedalo odmítnout.

Co byste filmu popřál?

Filmu bych popřál, aby se dál nebál tnout do živého a uměl vysvětlit, že je to pořád jenom humor a že se občas člověk zasměje něčemu, co ho potom zamrazí. Popřál bych mu, aby šel ještě dál než jednička a aby měl ještě větší úspěch. A třeba to bude mít i další a další pokračování a budeme v téhle skvělé partě žít dál.



MARCO ŠKOP / Jirka Dóna

Jste fanouškem Vyšehradu?

Viděl jsem Vyšehrad už od prvního dílu seriálu. Fotbal hraju od pěti let a ve fotbalovém prostředí vnímáme, že to je sranda, že to takhle občas opravdu vypadá. A je to top.

Zlidověly nějaké hlášky z Vyšehradu, které na fotbale používáte?

Určitě, je pár hlášek, které kluci vytrhli z filmu a zároveň to říkáme mezi sebou bez toho, že bychom o tom přemýšleli. Tak je to v každém sportu. V kabině a na hřišti máme humor stejný.

Jak jste se dostal k natáčení Vyšehradu?

Viděl jsem výzvu na Instagramu a Patrik Kutil mi napsal, že bych se na tu roli hodil. Tak jsem poslal životopis, následně jsem šel na casting a dnes jsem za to hrozně rád, že jsem tu roli dostal. Hrozně mě to bavilo, bylo to pro mě něco jiného, úplně nového, mám z toho radost.



Koho tedy ve Vyšehradu hrajete?

Moje role se jmenuje Jirka Dóna. Jsem kluk ze Smrkova u Ústí, můj táta je Mára Dóna a kluci mi nakecají, že můj pravý táta je Maradona. Tak se vydám do Argentiny zjistit, jak to je. Bude to fakt sranda.

Herecké zkušenosti jste tedy předtím neměl?

Už od školky mě měli za třídního šaška. Vždycky jsem dělal nějaké fóry a i v naší fotbalové kabině se starám o vtipy já. Už dávno před natáčením mi říkali, že bych se hodil do filmu. Nemám problém zahrát nějaké scénky před kamerou, jsem svůj, dokážu to pak převtělit do té osobnosti, co hraju.

A jak vás přijali ostatní herci?

S Kubou Štáfkem i s režisérem Martinem Koppem jsme si sedli už na prvním castingu, ani trému jsem skoro neměl. Před kameru jsem šel s lehkým stresem, ale pak

to úplně opadlo. A i kluci, moji spoluhráči, mi pomáhali. Třeba Kubu Děkana znám od 13 let, což mi pomohlo i v tom začátku. Když nastupujete na natáčení a někoho už znáte, máte dobrý kolektiv, tak se vám pak točí líp.

Je nějaká scéna, která pro vás byla nezapomenutelná?

Možná když lezu na Vyšehradu z kanálu... My jsme tuhle scénku zkoušeli na castingu, takže jsem to měl už připravené a jenom se těšil, až to nastane. Ten smrad, všechno, co v tom je, to bylo tedy nádherné, ale přežil jsem to. Myslím, za moji roli to bude nejvtipnější scénka.

Co byste popřál Vyšehradu Dvje?

Aby byl ještě úspěšnější, než byla jednička. Myslím, že to nadchlo plno diváků v Česku i na Slovensku a přeju jim, aby to pokračovalo. Myslím, že to bude ještě o dva levely lepší a vtipnější.



ALŽBĚTA FERENCOVÁ

Co jste říkala na Vyšehrad, když jste ho poprvé viděla?

První půlhodinu jsem se na to dívala s otevřenou pusou a nechápala, o co jde. Ale dodívala jsem se do konce, protože to bylo tak absurdně skvělé, že mě to úplně pohltilo! Když mi pak nabídli si v něm zahrát, tak jsem se nerozmýšlela. Myslím, že všichni chtěli být součástí dvojky. Každý, kdo má smysl pro humor.

Koho ve filmu hrajete?

Moje postava se jmenuje Alice a je to taková severočeská fashion ikona. Její vzor je Lucka, která přijede k nim na ves a založí s vesnickými ženami, manželkami fotbalistů, klub roztleskávaček. Otočí nám život naruby a z vesnických holek, které neměly šanci vidět velký svět, udělá na jeden den hvězdy.

Reálně jste ale choreografii pro holky připravovala vy!

Ano, připravovala jsem mini choreografii a celé to probíhalo vlastně na placi, protože jsem potřebovala vidět



holky, jak tancují. Zároveň to nemohlo být úplně profesionální, musely jsme najít cestu. Ve filmu jsou to ženy, které nikdy netancovaly, a zároveň to muselo být trochu vtipné a přemotivované. Našly jsme pár dobrých kroků, u kterých jsme se snažily, aby byly vtipné a zároveň sexy. Holky byly šikovné, každá ukázala sex-appeal, o kterém ani nevěděla, že ho v sobě má, hodně jsme u toho blbly, štáb nám fandil, tak snad to dopadlo dobře.

Šárka Krausová alias Lucie musela umět tancovat nejlíp...

Ano, a je velmi šikovná i pohybově, mohla by se věnovat tanci i profesionálně. Měla jsem s ní jen jeden trénink navíc. Ona to skvěle uhrála lidsky, takže je opravdu uvěřitelné, že právě ona je taneční guru a my jsme jenom její klony, které se snaží být tak sexy a tak dokonalé, jako je ona.

Jaký máte vztah k fotbalu?

Dá se říct, že velmi pozitivní, až takzvaně meditační. Já vždycky u fotbalu usnu. Nevím, čím to je, ale je to taková moje „safe zone“. Přítel fotbal miluje, takže se na něj často díváme, a já po pěti minutách spím. Ale velké zápasy jsou zážitek, který bych přála každému zažít.

GABRIELA HECCLOVÁ

Co říkáte na Vyšehrad?

Jedničku jsem viděla a myslím si, že je to přesně to, co to má být. Myslím, že dvojka ještě přidá do tempíčka, do humoru, a těším se na to, protože na place byla super banda, díky které vznikla spousta situačního humoru.

Koho ve dvojce hrajete?

Hraju Romanu, přítelkyni Martina, kterého hraje Filip Březina, jsme taková vesnická dvojka. On hraje fotbal, já chovám dítě, nosím klobásky, pívka, mávám, fandím, je to super. Tím, jaký je to formát, tak nic není moc a člověk se může úplně urvat ze řetězu, což je velmi osvobozující. Diváci se můžou těšit na „hajhílz“ taneček, to bude velká bžunda.

Jaký máte vztah k fotbalu?

Můj vztah k fotbalu je velmi neutrální, já jsem spíš hokejová. Fotbal, no, kopou do míče tam a zpátky, do brány... Tak takhle tomu rozumím. Asi jako Romana. :-)

STANISLAVA JACHNICKÁ

Viděla jste Vyšehrad: Fyilm?

Samozřejmě, já jsem viděla i Vyšehrad: Seryjál, který byl v mojí rodině velmi populární, a já, ač nefandím fotbalu ani hokeji, tak musím říct, že mě to strašně bavilo. Přišlo mi to hrozně vtipný. Takže na nabídku hrát ve dvojce jsem kývla okamžitě.

Koho ve filmu hrajete?

Hraju maminku fotbalisty Honzy. Jsme takové ty fandící maminky, které opečovávají ty svoje synky, fandí jim, dohlížíjí na ně a jsou to prostě takové ty největší fanyanky.

Jaký máte vztah k fotbalu?

Žádný. Můj syn hrál hokej, takže já jsem spíš fandila hokeji tím, že jsem ho vozila na hokejová utkání. O fotbale toho moc nevím, hrála jsem ho možná dvakrát, třikrát někde na vodě, když jsme jezdili.

Jaká bude podle vás dvojka?

Myslím, že tentokrát to jde hodně na hranu a hodně na dřev. Mě ale takový humor baví. Možná pro někoho to bude přes čáru, ale těším se na ty reakce, těším se, co na to lidi řeknou.



VYŠEHRA

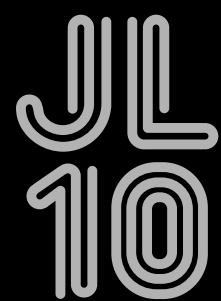
PR FILMU

Gabriela Vágner
Mia Production
t: + 420 602 789 242
m: info@miaproduction.cz

DISTRIBUTOR

Jana Šafářová
Bioscop
t: +420 606 732 779
m: jana.safarova@bioscop.cz

G*BANG



HIKSHIP

VOYO

foodora

Chance

O₂TV | SPORT



TOTALFILM

**iDNES
Premium**

VYŠEHRA D DVJE



VYŠEHRAĐ DVJE